

EXKLUZIVNÍ PŘEKLAD PROJEVU VLADIMIRA PUTINA NA PETROHRADSKÉM MEZINÁRODNÍM EK. FÓRU SPIEF 2022 - OHLÁŠENÍ PŘÍCHODU NOVÉHO SVĚTOVÉHO ŘÁDU A ZHROUCENÍ ZÁPADU V ČELE S USA! Dech doby, Zeitgeist, děti jako jediné řešení záchrany světa na 1. prioritě, ale i neustálé připomínky Putina o Davosu a dokonce i dotek cirkulární ekonomiky z knihy Klausa Schwaba!

- CZ24 News | 21. června 2022

RUSKO: Opravdu značné úsilí bylo nutné vynaložit, abych vám přinesl kompletní překlad celého projevu ruského prezidenta Vladimira Putina na ekonomickém fóru SPIEF 2022 v Petrohradu, protože hodinu a čtvrt dlouhý projev je opravdu náročná věc na překlad, která zabírá strašně moc času. Přesto však jde o natolik důležitý materiál, že jsem se do toho pustil a dílo se podařilo.

Projev Vladimira Putina je diametrálně odlišný od projevu [1] Sergeje Lavrova pro BBC. Ruský ministr zahraničí v podstatě řeší diplomacii, která spadla na 6. prioritu, zatímco ruský prezident má ten luxus, že si může dovolit zůstat v konceptuální rovině, přestože v projevu silně zaútočil proti Západu a vysvětlil, kdo je zodpovědný za mamutí světovou inflaci. Není to Rusko a ani válka na Ukrajině, ale je to bezuzdná a nezodpovědná fiskální a monetární politika Západu v době pandemie a i mnoho let předtím, kdy ECB v Evropě a FED v USA zahájily politiku mohutného kvantitativního uvolňování, tedy tisknutí peněz.

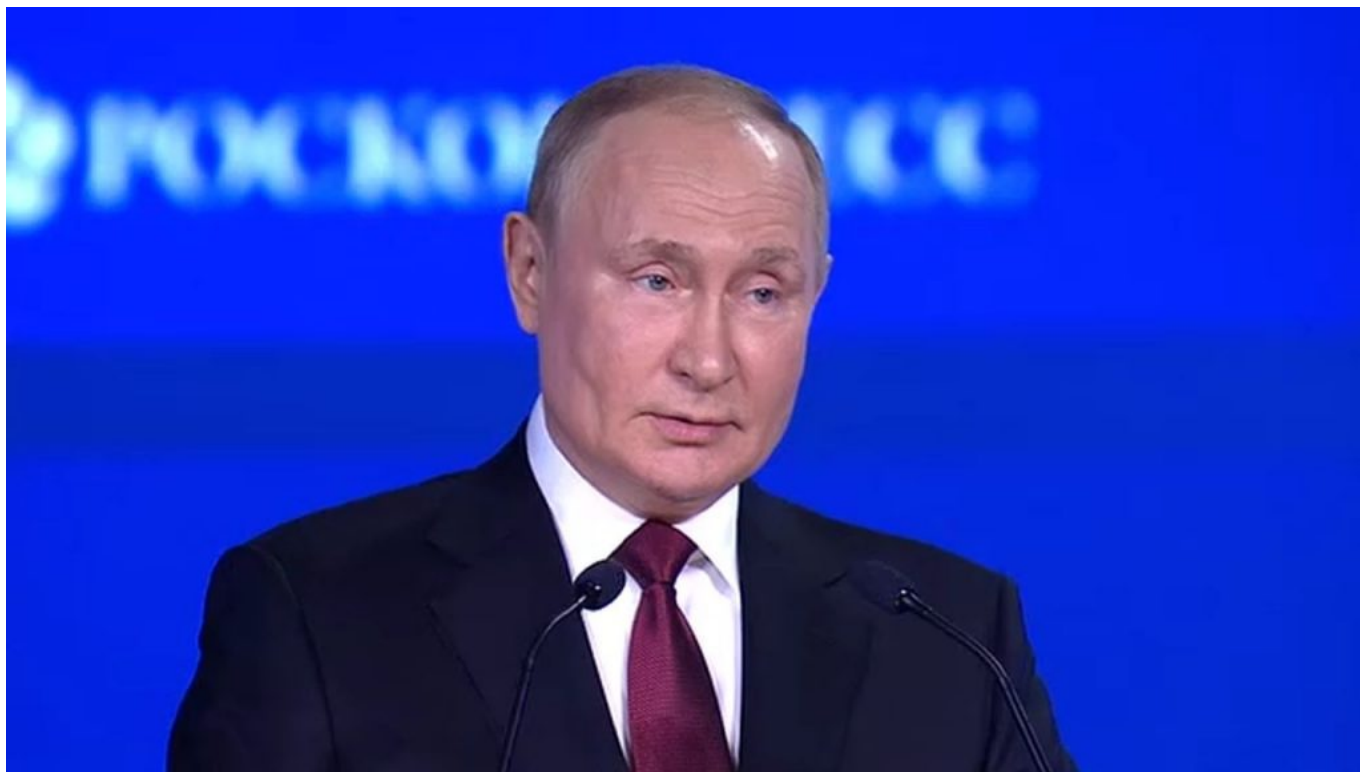
V Americe se tisknou dolary za jediným účelem, aby Amerika vykořisťovala a doslova skupovala zboží z celého světa. Ano, tomu se říká *predatory inflation*, což je označení, které Vladimir Putin bohužel nepoužil, ale přesně o tom hovořil. Američané a s nimi i EU spustily stroje na tisknutí peněz v minulých letech, a nejen v době pandemie, ale již mnoho let předtím, kdy tisknutí nových peněz mělo nakopnout a nastartovat skomírající západní ekonomiku a její nekonečný růst, který se jaksi zastavil.

Tisknutí peněz mělo oživit na jedné straně podnikání, nové technologie, na jejichž vrcholu se usadil nesmysl s názvem *auto na baterky* a na straně druhé více peněz mezi lidmi mělo zajistit vyšší spotřebu. Tohle *perpetuum mobile* se ale zhroutilo samo do sebe a explodovalo do ksichtu západním elitám. Válka na Ukrajině je výmluva, aby Západ měl na koho svalit inflaci. Je to ale demagogie, jak řekl Vladimir Putin. Rusko nemůže za to, že v EU není dost elektráren na baterkové nesmysly na 4 kolech, což zvedá cenu elektřiny k nebesům.

Západ svaluje inflaci na Rusko a ve skutečnosti je to Západ, který tisknutím peněz v minulých letech inflaci způsobil a zkonstruoval

Rusko nemůže ani za to, že evropské země si nezajistily dlouhodobé fixované kontrakty plynu z Ruska za nízké ceny a raději nakupovaly za spot, které je vysoce rizikový, protože spot se obchoduje za živé ceny, které se mohou pohybovat nahoru i dolů o desítky nebo dokonce stovky procent za pár dní. Rusko nemůže za to, že dileťanti z české vlády nechtějí zrušit prodeje české elektřiny českým domácnostem přes burzu v Lipsku, protože česká vláda je prolezlá mamutí korupcí, to zdaleka není jenom STAN, kdeže. Voda se vaří už i na další strany v pětikoalici.

Rusko nemůže ani za to, že si Ukrajinci jako debilové sami zaminovali své přístavy a jejich lodě tak nemůžou vyvážet obilí a vrchní zpracovatel koksu v Kyjevě má ještě tu drzost křičet ze svého fetišického stanu, že za to může Rusko, když přitom pravda je taková, že Ukrajina může vyvážet obilí přes Rumunsko, Slovensko, Polsko a Bělorusko úplně normálně, přičemž přeprava po silnici v kamionu je levnější než lodní přeprava, a zejména dnes, kdy ceny nafty, na kterou lodě fungují, je extrémně drahá a kamion v porovnání s lodí má mnohem nižší spotřebu.

Vladimir Putin při projevu na SPIEF 2022

Na jednu loď se vejde objem 50 kamionů v průměru, přičemž loď z Oděsy mířící na komoditní burzu v Amsterdamu spálí mnohonásobně více nafty než těch 50 kamionů se stejným obsahem nákladu. Ukrajina ve skutečnosti ale potřebuje ty lodě k jinému účelu. Nechce obilí vyskladnit na burze v Amsterdamu, ne ne. **Chce těmi loděmi obilí odvézt do USA jako platbu za americké zbraně. A pro dodávky koksu Zelenskému, který zpátky rovněž míří po moři.**

Pokud by to šlo přes Evropu v krabicích v banánech jako posledně, byl by z toho průser. Zásilka banánů původně určená pro Ukrajinu, skončila nakonec v ČR. Ruská televize o kauze informovala o víkendu, že bedny mířily na Ukrajinu. Někdo to prostě v Amsterdamu, kde je komoditní překladiště potravin, a rovněž i ovoce z Latinské Ameriky pro Evropu, zvrtil. Zelenský zůstal na suchu. Pojede

teď asi český Pervitin. Pokud nemáte čas na více než hodinu dlouhé video nahoře, tak tady máte přepis projevu Vladimira Putina.

Projev Vladimira Putina na XXV. Petrohradském ekonomickém fóru

Děkuji mnohokrát.

Vážený pane Kassyme-Jomarte Kemeleviči! Vážení přátelé, kolegové!

Rád bych přivítal účastníky a hosty XXV. petrohradského mezinárodního ekonomického fóra. Děje se tak v době, která je pro celé světové společenství obtížná, kdy jsou ekonomika, trhy a samotné principy globálního ekonomického systému vystaveny útokům. Mnohé obchodní, výrobní a logistické vazby, které byly dříve narušeny pandemií, jsou nyní znovu testovány. Navíc byly důkladně podkopány takové klíčové pojmy pro podnikání, jako je obchodní pověst, integrita majetku a důvěra v globální měny – bohužel je podkopali naši partneři na Západě, a to záměrně, kvůli ambicím, ve jménu udržení zastaralých geopolitických iluzí. Dnes nastíním náš – když říkám “náš”, myslím tím ruské vedení – pohled na situaci, v níž se nachází světová ekonomika. Budu podrobně hovořit o tom, jak se Rusko v tomto prostředí chová a jak plánuje svůj rozvoj v dynamicky se měnícím prostředí. **Před rokem a půl jsem při svém vystoupení na fóru v Davosu znovu zdůraznil, že éra unipolárního světového řádu skončila.**

Chci začít tím, že se tomu nedá uniknout – skončila, navzdory všem pokusům ji zachovat, zakonzervovat jakýmkoliv prostředky. Změna je přirozený běh dějin, protože civilizační rozmanitost planety, bohatství kultur se těžko kombinuje s politickými, ekonomickými a jinými vzorci, které zde nefungují, vzorci, které jsou hrubě, bez alternativy, vnucovány z jednoho centra. Chyba je v samotné představě, podle níž existuje jedna mocnost, byť silná, s omezeným okruhem států jí blízkých nebo, jak se říká, k ní připuštěných, a všechny normy obchodního obratu a mezinárodních vztahů, když je to nutné, se vykládají výhradně v zájmu této mocnosti, jak se říká, pracují jedním směrem, hra jede na jedny vrata. **Svět založený na takových dogmatech rozhodně není udržitelný.** Spojené státy se vyhlášením vítězství ve studené válce prohlásily za Boží vyslance na zemi, kteří nemají žádné povinnosti, ale pouze zájmy, a tyto zájmy jsou prohlášeny za posvátné. Jako by si nevšimli, že v posledních desetiletích se na planetě objevují nová mocná centra, která jsou stále hlasitější.

Každá z nich rozvíjí své vlastní politické systémy a veřejné instituce, uplatňuje své vlastní modely hospodářského růstu a samozřejmě má právo je chránit a zajistit si národní suverenitu. Hovoříme o objektivních procesech, skutečně revolučních, tektonických změnách v geopolitice, v globální ekonomice, v technologiích, v celém systému mezinárodních vztahů, kde výrazně roste role dynamických, perspektivních států a regionů, jejichž zájmy již nelze ignorovat. Znovu opakuji: tyto změny jsou zásadní, klíčové a neúprosné. A je omyl domnívat se, že dobu bouřlivých změn lze takřikajíc znudit a přechkat, že se vše údajně vrátí do normálu, že vše bude jako dřív. Nebude. Zdá se však, že vládnoucí elity některých západních států si takové iluze dělají. Nechtějí vidět zjevné věci a tvrdšíjně lpí na stínech minulosti.

Například věří, že dominance Západu v globální politice a ekonomice je stálou a věčnou hodnotou. Nic takového jako věčné neexistuje. A naši kolegové nejenže popírají realitu. Snaží se zvrátit běh dějin. Uvažují v termínech minulého století. Jsou v pasti vlastních iluzí o zemích mimo takzvanou zlatou miliardu, vše ostatní považují za periferii, za svůj zadní dvorek, stále se k nim chovají jako ke kolonii a k lidem, kteří tam žijí, jako k občanům druhé kategorie, protože se považují za výjimečné. Pokud jsou výjimeční, pak jsou všichni ostatní druhořadí. Proto ta nezkrotná touha trestat, ekonomicky potlačovat ty, kdo se vymykají z řady, kdo nechtějí slepě poslouchat. Navíc hrubě a bezohledně vnucují svou etiku, názory na kulturu a představy o historii, někdy zpochybňují suverenitu a integritu států a ohrožují jejich existenci.

Stačí si připomenout osud Jugoslávie a Sýrie, Libye a Iráku. **Pokud se jim nepodaří rebela zlákat nebo zkrotit, snaží se ho izolovat nebo, jak se dnes říká, “zrušit”.** Využívá se všeho, dokonce i sportu, olympijského hnutí, zákazu kultury, mistrovských uměleckých děl, a to jen proto, že jejich autoři jsou “špatného” původu. To je podstata současného záchvatu rusofobie na Západě a šílených sankcí proti Rusku. Šílených a řekl bych, že bezmyšlenkovitých. Jejich počet i rychlost jejich ražby jsou nevídané. Kalkulace byla jasná: rozbitím obchodních řetězců, násilným stažením západních společností z ruského trhu a zmrazením domácího majetku rozdrtit ruskou ekonomiku, zasáhnout průmysl, finance a životní úroveň obyvatelstva. Nefungovalo to. Samozřejmě to nefungovalo, nestalo se to.

Ruští podnikatelé a úřady profesionálně spolupracovali, občané projevili solidaritu a odpovědnost. Krok za krokem jsme normalizovali hospodářskou situaci. Nejprve jsme stabilizovali finanční trhy, bankovní systém a obchodní síť. Poté jsme začali zaplavovat ekonomiku likviditou a provozním kapitálem, abychom zachovali stabilitu podniků a společností, zaměstnanost a pracovní místa. Chmurné předpovědi o vyhlídkách ruské ekonomiky, které zaznívaly ještě na začátku jara, se nenaplnily. Současně je jasné, proč byla tato propagandistická kampaň, v níž se objevují všechna ta zaklínadla o dolaru za 200 rublů a o kolapsu naší ekonomiky jako celku, to vše bylo a stále je nástrojem informačního boje, faktorem psychologického působení na ruskou společnost, na domácí podnikatelské kruhy. Mimochodem, někteří naši odborníci tomuto vnějšímu tlaku podlehli a ve svých prognózách vycházeli také z hrozícího kolapsu ruské ekonomiky a kritického oslabení národní měny, rublu. Život tyto předpovědi vyvrátil.

Chtěl bych však zdůraznit a podtrhnout: abychom byli i nadále úspěšní, musíme velmi poctivě a realisticky hodnotit situaci, být nezávislí ve svých závěrech a samozřejmě věřit ve vlastní síly – to je velmi důležité. Jsme silní lidé a zvládneme každou výzvu. Stejně jako naši předkové zvládneme každou výzvu. Svědčí o tom celá tisíciletá historie naší země. Pouhé tři měsíce po zavedení rozsáhlého balíčku sankcí jsme potlačili prudký nárůst inflace. Jak víte, inflace po svém vrcholu 17,8 % nyní dosahuje 16,7 % a nadále klesá. Hospodářská dynamika se stabilizuje a veřejné finance jsou zdravé. Porovnám ji s ostatními regiony. Ano, i pro nás je to samozřejmě hodně. 16,7 % je vysoká inflace. Musíme s tím pracovat a budeme to dělat a jsem si jistý, že dosáhneme pozitivního výsledku.

Za prvních pět měsíců letošního roku byl federální rozpočet plněn s přebytkem jeden a půl bilionu rublů, zatímco konsolidovaný rozpočet vykázal přebytek 3,3 bilionu rublů. Jen v květnu činil přebytek federálního rozpočtu téměř půl bilionu rublů, což je více než čtyřikrát více než v květnu loňského roku. Naším úkolem je dnes vytvořit podmínky pro zvýšení výroby, pro zvýšení nabídky na domácím trhu a v rovnováze s růstem nabídky obnovit konečnou poptávku a bankovní úvěrování ekonomiky. Již jsem řekl, že jsme přijali zvláštní opatření k doplnění provozního kapitálu podniků. Zejména podnikům téměř ve všech odvětvích bylo přiznáno právo odložit platby pojistného za druhé čtvrtletí tohoto roku. Současně mají výrobní podniky širší možnosti: odklad budou moci využít i ve třetím čtvrtletí. V podstatě se jedná o bezúročnou půjčku od státu. Odložená daňová úleva nemusí být zaplacená takřikajíc najednou. To lze provést ve stejných splátkách po dobu 12 měsíců, počínaje červnem následujícího roku.

Dále. Od května byla snížena sazba u zvýhodněných hypoték. Nyní činí devět procent. Současně byl do konce letošního roku prodloužen samotný program zvýhodněných hypoték. Jak jsem již uvedl, cílem tohoto opatření je pomoci občanům řešit problémy s bydlením a podpořit stavebnictví a související odvětví, která zaměstnávají miliony lidí. Po jarním prudkém růstu úrokové sazby v ruské ekonomice postupně klesají a centrální banka snižuje svou klíčovou sazbu. V této souvislosti se domnívám, že je možné opět snížit sazbu u zvýhodněných hypoték, nyní na sedm procent. Ale na co chci poukázat? Program bude platit do konce letošního roku. To znamená, že naši lidé, kteří chtějí zlepšit své životní podmínky prostřednictvím tohoto programu, by ho měli využít do konce roku. Maximální výše půjček se rovněž nemění: 12 milionů rublů pro Moskvu a Petrohrad a šest milionů rublů pro ostatní federální subjekty. Dodal bych, že je pro nás obecně důležité zvýšit dostupnost dlouhodobých finančních zdrojů, úvěrů pro ekonomiku.

V blízké budoucnosti by se měl důraz při podpoře podnikatelské aktivity přesunout od rozpočtových stimulačních opatření k tržním mechanismům bankovních úvěrů. Tento proces by měl být rozhodně podporován. Například vyčleníme 120 miliard rublů z Fondu národního bohatství na zvýšení kapacity nástroje projektového financování. Toto opatření poskytne dodatečné úvěry na potřebné iniciativy a projekty ve výši přibližně půl bilionu rublů.

Vážení kolegové!

Již jsem řekl, že ekonomický blitzkrieg proti Rusku neměl od počátku šanci na úspěch. Zároveň je sankční zbraň, jak víte, a praxe posledních let to dobře ukazuje, dvousečnou zbraní. Srovnatelné, ne-li větší škody způsobuje samotným ideologům a tvůrcům. A nejde jen o současné zjevné důsledky. Víme, že mezi evropskými lídry na úrovni neformálních rozhovorů existuje velmi znepokojivá vyhlídka, že by mohly být uvaleny sankce nejen proti Rusku, ale i proti jakémukoli nežádoucímu státu, což by se dříve či později dotklo všech, včetně samotných členů Evropské unie a evropských společností.

Zatím k tomu nedošlo, ale evropští politici již zasadili své ekonomice vážnou ránu, udělali to sami, vlastníma rukama. Vidíme, jak se v Evropě a v USA zhoršily sociální a hospodářské problémy, jak se zvýšily ceny zboží, potravin, energie a benzínu, jak se snížila kvalita života Evropanů a konkurenceschopnost podniků. Odborníci odhadují, že jen přímé, "vypočtené" ztráty EU v důsledku sankční horečky mohou v příštím roce přesáhnout 400 miliard dolarů. To je cena za rozhodnutí, která jsou odtržena od reality a přijatá v rozporu se zdravým rozumem. Tyto náklady nesou přímo občané a podniky Evropské unie. Inlace v některých zemích eurozóny již přesáhla 20%. Mluvil jsem o naší inflaci, ale země eurozóny žádné speciální vojenské operace neprovádějí a inflace tam vzrostla - v některých z nich až o 20 procent. Ve státech (USA) je také nepřijatelná inflace, nejvyšší za posledních 40 let.

Ano, inflace v Rusku je samozřejmě také stále dvouciferná. Sociální dávky a důchody jsme však již

valorizovali, zvýšili jsme minimální mzdu a životní náklady, čímž jsme ochránili nejchudší občany. Vysoké úrokové sazby zase umožnily lidem držet své úspory v ruském bankovním systému. Pro představitele podniků je to samozřejmě pochopitelné: vysoká klíčová sazba, která brzdí ekonomiku, je pochopitelná. Pro občany je to však ve většině případů plus: vrátili bankám značnou částku peněz za vysoké úroky. To je hlavní rozdíl oproti zemím EU, kde rostoucí inflace přímo snižuje reálné příjmy obyvatel a ubírá jim úspory a současné krizové jevy zatěžují především občany s nízkými příjmy. Závažné dlouhodobé důsledky má i pro evropské společnosti a jejich ztráta ruského trhu. Výsledek je zřejmý – ztráta globální konkurenceschopnosti a systémový pokles tempa růstu evropské ekonomiky, a to i v následujících letech. To vše vede k prohlubování základních problémů západních společností. Samozřejmě máme dost vlastních problémů, ale o tom musím mluvit teď, protože oni na nás stále ukazují prstem, zatímco mají dost vlastních problémů.

Mluvil jsem o tom i v Davosu. Příмым důsledkem jednání evropských politiků a událostí letošního roku bude další prohloubení nerovnosti v těchto zemích, což následně ještě více rozdělí jejich společnosti, přičemž nejde jen o úroveň blahobytu, ale také o hodnoty jednotlivých skupin této společnosti. Ano, tyto rozpory jsou potlačovány a zametány pod koberec. Demokratické procedury, volby v Evropě, upřímně řečeno, když se někdy podíváte na to, co se tam děje, které síly se dostávají k moci, všechno to vypadá jako paraván, protože se u moci střídají politické strany, které vypadají jako dvojčata. Podstata se však nemění. Skutečné zájmy občanů a národních podniků jsou stále více vytlačovány na okraj. Takové odtržení od reality, od potřeb společnosti, nevyhnutelně povede k prudkému nárůstu populismu a k růstu extrémních, radikálních proudů, k vážným socioekonomickým změnám, k degradaci a v blízké budoucnosti ke změně elit. Jak vidíte, tradiční strany neustále prohrávají.

Vznikají nové subjekty, ale pokud se příliš neliší od těch tradičních, nemají ani ony velkou šanci na přežití. Veškeré pokusy přikrýt špatnou hru dobrou tvář, všechny řeči o údajně přijatelných nákladech ve jménu pseudojednoty nemohou zakrýt to hlavní: Evropská unie definitivně ztratila politickou suverenitu a její byrokratické elity tančí podle cizí noty, přijímají vše, co se jim řekne shora, čímž škodí vlastnímu obyvatelstvu a vlastní ekonomice, vlastnímu podnikání. Co je zde ještě zásadní? Zhoršení situace ve světové ekonomice není záležitostí posledních měsíců, teď se zaměřím na věci, které považuji za nesmírně důležité, to, co se děje, není výsledkem posledních měsíců, to samozřejmě ne. Zejména ne výsledek speciální vojenské operace, kterou Rusko vede v Donbasu. Taková tvrzení jsou zjevným a záměrným překrucováním faktů. Prudký nárůst inflace na komoditních a surovinových trzích byl skutečností již dlouho před událostmi letošního roku. Do této situace svět přivedla mnohaletá nezodpovědná makroekonomická politika zemí tzv. G7, včetně nekontrolovaných emisí a hromadění nezajištěného dluhu.

A tyto procesy se jen zrychlily a zesílily s nástupem pandemie koronaviru v roce 2020, kdy se celosvětově drasticky snížila nabídka i poptávka po zboží a službách. Otázka zní: jak s tím souvisí naše vojenská operace v Donbasu? Nemá to s tím vůbec nic společného. Autority předních západních ekonomik, které nebyly schopny nebo ochotny použít jiné recepty, jednoduše spustily tiskářský lis. Tímto nepromyšleným způsobem začaly krýt nebývalé rozpočtové schodky. Již jsem se zmínil o čísle: za poslední dva roky vzrostla peněžní zásoba v USA o více než 38 procent! Dříve docházelo k takovému nárůstu po celá desetiletí, ale zde 38% za dva roky činí 5,9 bilionu dolarů. Pro srovnání, jen několik zemí na světě má větší hrubý domácí produkt. Peněžní zásoba v EU se v tomto období rovněž prudce zvýšila. Zvýšil se přibližně o 20%, tedy o 2,5 bilionu EUR. V poslední době stále častěji slyším o takzvané – promiňte, nerad se do toho tady pletu nebo dokonce zmiňuji sám sebe, ale nemohu to neříct – všichni slyšíme o takzvané Putinově inflaci na Západě. Když to vidím, pořád si říkám: na koho je ten nesmysl zaměřen – na ty, kteří neumějí číst a psát, nic víc.

Lidé, kteří alespoň umí číst, chápou, o co ve skutečnosti jde. Rusko, naše akce na osvobození Donbasu s tím nemají vůbec nic společného. Dnešní růst cen, inflace, problémy s potravinami a

pohonnými hmotami, benzinem a energií obecně jsou důsledkem systémových chyb v hospodářské politice současné americké administrativy a evropské byrokracie. Tam jsou příčiny, a to je vše. I k naší operaci řeknu toto: ano, měla určitý význam, ale kořen je právě v tom – v jejich chybné hospodářské politice. Zahájení naší operace v Donbasu je pro ně záchranným lanem, které jim umožňuje svalovat vinu za vlastní přehmaty na jiné, v tomto případě na Rusko. Ale každý, kdo má alespoň základní školní vzdělání, chápe skutečné příčiny současné situace. Bylo vytištěno obrovské množství peněz, ale co pak? **Kam se všechny ty peníze poděly? Samozřejmě: na nákup zboží a služeb mimo západní země - tam tyto vytištěné peníze proudily. Začaly doslova “vysávat”, aby získaly globální trhy.** Nikdo samozřejmě nemyslel na zájmy ostatních národů, včetně těch nejchudších.

Zůstaly jim jen takzvané “zbytky”, a to za astronomické ceny. Na konci roku 2019 činil dovoz do Spojených států zhruba 250 miliard dolarů měsíčně, nyní se však zvýšil na 350 miliard dolarů. Pozoruhodné je, že nárůst činil 40% – v poměru k nefinancovanému pumpování dolarové peněžní zásoby v posledních letech. Natiskli peníze, rozdali je a za tyto peníze odvezli veškeré zboží z trhů třetích zemí. Přidám ještě jednu věc: Spojené státy jsou již dlouhou dobu významným dodavatelem potravin na světový trh, zaslouženě, ba přímo po zásluze hrdé na své zemědělství, na svou zemědělskou tradici, která je příkladem pro mnohé, mimochodem i pro nás. Dnes se však role Ameriky dramaticky změnila. Z čistého vývozce potravin se stala čistým dovozcem. Zhruba řečeno, tiskne peníze a přitahuje komoditní toky, nakupuje potraviny po celém světě. Ještě vyšší tempo růstu dovozu zboží lze pozorovat v Evropské unii. Tento prudký nárůst poptávky, kterému neodpovídá nabídka komodit, pochopitelně vyvolal vlnu deficitů a globální inflaci. Odtud pramení globální inflace.

V posledních několika letech zdražilo téměř vše na světě: suroviny, spotřební zboží a zejména potraviny. Ano, tyto země, včetně Spojených států, samozřejmě nadále dovážejí, ale bilance mezi vývozem a dovozem je již v opačném směru: již nyní je, myslím, o 17 miliard více dovozu než vývozu. O tom to celé je. Podle OSN byl ještě v únoru letošního roku světový index hodnoty potravin o 50% vyšší než v květnu 2020 a kompozitní komoditní index se za stejné období zdvojnásobil. V inflační bouři je pro mnohé rozvojové země rozumnou otázkou: Proč měnit komodity za dolary a eura, které před očima ztrácejí na váze? Z toho vyplývá, že ekonomika imaginárních entit je nevyhnutelně nahrazována ekonomikou reálných hodnot a aktiv. Podle MMF je nyní ve světových devizových rezervách 7,1 bilionu dolarů a 2,5 bilionu eur a tyto peníze se znehodnocují tempem přibližně osm procent ročně.

Navíc je lze kdykoli zabavit a ukrást, pokud se USA nelíbí politika některých zemí. To se stalo velmi reálným pro mnoho zemí, které v těchto měnách drží své devizové rezervy. Odborníci odhadují, že v příštích několika letech – to je objektivní analýza – dojde k procesu přeměny světových rezerv – při takovém nedostatku je prostě není kam dávat – z měn, které ztrácejí hodnotu, na reálné zdroje – to samozřejmě udělají jiné země, například potraviny, energie, další suroviny. Je zřejmé, že tento proces bude dále podporovat globální dolarovou inflaci. Pokud jde o Evropu, další negativní příspěvek k odeznění cen přinesla neúspěšná energetická politika, slepé spoléhání na obnovitelné zdroje a spotové dodávky zemního plynu, které vedly k prudkému nárůstu nákladů na energie od třetího čtvrtletí loňského roku. Opět dávno před zahájením naší operace v Donbasu. Nemáme s tím vůbec nic společného. Sami si to zavařili, ceny vyletěly nahoru a znovu se hledají viníci. Chybné odhady Západu nejenže zvýšily náklady na mnohé zboží a služby, ale vedly také k poklesu výroby hnojiv, zejména dusíkatých hnojiv vyráběných ze zemního plynu.

Jen od poloviny loňského roku do února letošního roku vzrostly světové ceny hnojiv o více než 70%. Bohužel v současné době nic nenasvědčuje tomu, že by se tyto cenové trendy měly obrátit. Naopak, na tomto pozadí je zablokována práce firem a logistika dodávek hnojiv z Ruska a Běloruska. Tím se situace ještě více zastaví. Není těžké předvídat další vývoj. **Nedostatek hnojiv znamená nižší**

výnosy, a tudíž riziko nedostatku potravin na světovém trhu ještě více zvýší ceny, což hrozí hladem zejména v nejchudších zemích, což bude mít na svědomí výhradně americká administrativa a eurobyrokracie. Opakuji, že tento problém se neobjevil dnes, ani v posledních třech či čtyřech měsících, a rozhodně za něj nemůže Rusko, jak se někteří demagogové snaží přenést odpovědnost za vše, co se děje ve světové ekonomice, na naši zemi.

Možná bychom ovšem rádi slyšeli, že jsme tak mocní a všemocní: na Západě, v USA i v Evropě vyháníme inflaci do nebes a děláme ještě něco, z čeho je všem špatně. Možná by bylo hezké, kdybychom se cítili tak mocní, ale neodpovídá to skutečnosti. Situace se vyvíjí již několik let a je podněcována krátkozrakým jednáním těch, kteří jsou zvyklí řešit své problémy na úkor jiných, kteří spoléhali a stále spoléhají na mechanismus finanční emise, aby se předzásobili, stáhli obchodní toky a tím prohloubili deficity a vyvolali humanitární katastrofy v některých částech světa. Rád bych dodal: jde v podstatě o stejnou loupeživou koloniální politiku, ovšem v nové podobě, v novém vydání, mnohem rafinovanější a propracovanější.

Není hned zřejmé, o co jde. Nejdůležitějším úkolem celého světového společenství je nyní zvýšit nabídku potravin na světovém trhu, včetně uspokojení potřeb zemí, které potraviny obzvláště potřebují. Rusko, které zajišťuje svou domácí potravinovou bezpečnost, svůj domácí trh, může výrazně zvýšit vývoz potravin a hnojiv. Například naše zásoby obilí mohou v příští sezóně vzrůst na 50 milionů tun. Naše dodávky budeme přednostně směřovat do zemí, kde je potřeba potravin nejnaléhavější a kde hrozí nárůst hladu. Především mluvíme o afrických zemích a Blízkém východě. Vyskytují se zde však potíže, které vznikají i bez našeho přičinění. Ano, formálně ruské obilí, potraviny a hnojiva... **Mimochodem, sankce na naše hnojiva zavedli Američané a po nich Evropané. Pak je Američané zrušili. Uvědomili si, kam se dostali. Evropané však ne. Jejich byrokracie pracuje jako mlýnské kameny v mlýně z 18. století.** Proto každý chápe, že udělali hloupost, ale z byrokratických důvodů je těžké se vrátit zpět. Dovolte mi tedy zopakovat, že Rusko je připraveno přispět k vyrovnaní světových zemědělských trhů, a rozhodně vítáme otevřenost k dialogu o této otázce ze strany našich kolegů z OSN, kteří chápou naléhavost celosvětového potravinového problému.

Předmětem takového rozhovoru by mohlo být vytvoření normálních podmínek – logistických,

finančních, dopravních – pro zvýšení ruského vývozu potravin a hnojiv. Co se týče ukrajinského vývozu potravin na světové trhy – nemohu nezmínit, že bohužel i v této oblasti se objevuje mnoho spekulací – do toho nezasahujeme, proboha. Nejsme to my, kdo zaminoval ukrajinské černomořské přístavy. Nechte je, ať ji odminují a odstraní. Zajistíme bezpečnost vedení civilních plavidel. O tom není pochyb. O čem ale mluvíme? Americké ministerstvo zemědělství odhaduje šest milionů tun pšenice, my se pohybujeme kolem pěti. A dalších sedm milionů tun kukuřice. To je vše. A pokud si uvědomíte, že svět produkuje 800 milionů tun pšenice, pak pět milionů tun pro světový trh, jak jistě chápete, neznamena žádný rozdíl.

Přesto máte možnosti vývozu, a to nejen přes černomořské přístavy. Prosím, vyvážejte přes Bělorusko, což je mimochodem nejlevnější způsob. Přes Polsko, Rumunsko – jak je libo. Existuje pět nebo šest možností exportu. Nejde o nás, ale o adekvátnost lidí, kteří jsou v Kyjevě u moci. Nechme je rozhodnout, co mají dělat, a v tomto případě se alespoň neřídí svými pány ze zahraničí, ze zámoří, z oceánu. Existuje však i další nebezpečí, že toto obilí půjde na zaplacení dodaných zbraní. Pak to bude docela smutné.

Vážení přátelé!

Jak jsem již řekl, moderní svět prochází obdobím zásadních změn. Mezinárodní instituce se hroutí a selhávají. Bezpečnostní záruky jsou znehodnoceny. Západ v zásadě odmítl plnit své dřívější závazky. Ukázalo se, že není možné dosáhnout nových dohod se Západem. V této situaci, na pozadí rostoucích rizik a hrozeb pro nás, bylo rozhodnutí Ruska provést speciální vojenskou operaci vynucené. Je to samozřejmě obtížné, ale nutné a potřebné. Je to rozhodnutí suverénní země, která má bezpodmínečné právo, mimochodem založené na Chartě OSN, bránit svou bezpečnost. Rozhodnutí zaměřené na ochranu našich občanů, obyvatel lidových republik Donbasu, kteří jsou již osm let vystaveni genocidě ze strany kyjevského režimu a neonacistů, jimž se dostalo plné ochrany Západu. Západ se nejen snažil realizovat “protiruský” scénář, ale také se aktivně zapojil do vojenského rozvoje ukrajinského území a doslova zásoboval Ukrajinu zbraněmi a vojenskými poradci. Pokračuje v tom i nyní. Upřímně řečeno, nikdo se vůbec nezajímá o rozvoj ekonomiky a blahobyt lidí, kteří tam žijí, prostě je to nezajímá, v žádném případě, ale nešetřili a nešetří penězi na vytvoření předmostí NATO na východě namířeného proti Rusku, na pěstování agrese, nenávisti a rusofobie. Dnes naši vojáci a důstojníci, domobrana Donbasu, bojují za ochranu svého lidu.

Hájí právo Ruska na svobodný a bezpečný rozvoj jako velké mnohonárodnostní země, která sama rozhoduje o své budoucnosti, opírá se o vlastní historii, kulturu a tradice a odmítá všechny pokusy o vnucování pseudohodnot odlidštění a morálního úpadku zvenčí. Všechny úkoly speciální vojenské operace budou nepochybně splněny! Klíčem k tomu je odvaha a hrdinství našich vojáků, konsolidace ruské společnosti, jejíž podpora dodává sílu a sebevědomí armádě a námořnictvu Ruska, a hluboké pochopení správnosti a historické spravedlnosti naší věci – vybudovat a posílit silný suverénní stát Rusko. Co chci zdůraznit? Suverenita v 21. století nemůže být částečná, fragmentární. Všechny jeho prvky jsou stejně důležité, vzájemně se posilují a doplňují. Proto je pro nás důležité nejen bránit naši politickou suverenitu a národní identitu, ale také posilovat vše, co určuje ekonomickou nezávislost země, její finanční, personální a technologickou nezávislost. Samotná konstrukce západních sankcí byla postavena na falešné tezi, že Rusko není ekonomicky suverénní, že je kriticky zranitelné. Byli tak zaujati šířením mýtů o zaostalosti Ruska, jeho slabém postavení ve světové ekonomice a obchodu, že tomu zřejmě sami uvěřili. Při plánování svého ekonomického blitzkriegu si nevšimli, prostě ignorovali skutečná fakta, to, jak se naše země v posledních letech změnila.

A tyto změny jsou výsledkem naší plánované práce na vytvoření udržitelné makroekonomické struktury, zajištění potravinové bezpečnosti, zavedení programů nahrazování dovozu, vybudování vlastního platebního systému atd. Sankce samozřejmě postavily zemi před řadu obtížných úkolů. Některé podniky se stále potýkají s problémy s komponentami. Celá řada technologických řešení se

stala pro naše společnosti nedostupnou. Logistika byla narušena. Ale na druhou stranu nám to všechno otevírá nové možnosti – často o tom mluvíme, ale je to skutečně pravda. To vše je pobídkou k budování ekonomiky s plným, nikoliv částečným technologickým, výrobním, lidským a vědeckým potenciálem a suverenitou. Takto složitý úkol samozřejmě nelze vyřešit, jak se říká, v jeden okamžik. Je třeba pokračovat v systematické práci s ohledem na budoucnost. Přesně tak funguje Rusko, které realizuje dlouhodobé plány rozvoje hospodářských odvětví a posilování sociální sféry. Současné výzvy tyto plány pouze upravují a zpřesňují, ale nemění jejich strategické směřování. Dnes bych se chtěl zaměřit na klíčové zásady, které budou určovat rozvoj naší země a našeho hospodářství. První je otevřenost. Skutečně suverénní národy jsou vždy ochotni spolupracovat v partnerství na rovnoprávném základě a přispívat k celosvětovému rozvoji.

Naopak ti, kteří jsou slabí a závislí, obvykle hledají nepřátele, pěstují xenofobii nebo nakonec ztrácejí svou identitu, nezávislost a slepě následují svého vládce. **Rusko - přestože o tom naši západní přátelé takřikajíc doslova sní - se nikdy nevydá cestou sebeizolace a autarkie.** Navíc rozšiřujeme a budeme rozšiřovat spolupráci se všemi, kteří o to mají zájem a chtějí s námi spolupracovat. Takových lidí je mnoho, nebudu je všechny vyjmenovávat. Je to naprostá většina lidí na Zemi. Nebudu teď vyjmenovávat všechny tyto země, každý o nich ví. Neřeknu nic nového, když připomenu, že všichni, kdo chtějí s Ruskem nadále spolupracovat a pracovat, jsou vystaveni neskrývanému tlaku ze strany Spojených států a Evropy, někdy dokonce přímým výhrůžkám. Toto vydírání však znamená jen málo, pokud mluvíme o zemích, v jejichž čele stojí skuteční vůdci, kteří jasně chápou, kde jsou cizí zájmy a kde zájmy národní, vlastní a zájmy svého lidu. Rusko bude s těmito státy rozvíjet hospodářskou spolupráci a podporovat společné projekty. Zároveň samozřejmě budeme spolupracovat se západními společnostmi, které navzdory bezprecedentnímu “lomení rukama” nadále úspěšně působí na ruském trhu. Takové rovněž existují.

Rozvoj pohodlné a nezávislé platební infrastruktury v národních měnách považujeme za pevný a předvídatelný základ pro prohloubení mezinárodní spolupráce. A abychom pomohli společnostem našich zemí navázat logistické a kooperační vazby, rozvíjíme dopravní koridory, zvyšujeme kapacitu železnic a překládkovou kapacitu přístavů v Arktidě, na východě, na jihu a v dalších směrech. Zejména v Azovsko-černomorské a Kaspické pánvi se stanou nejdůležitější součástí severojižního koridoru, který zajistí trvalé komunikační kanály s Blízkým východem a jižní Asíí. Očekáváme, že nákladní doprava na této trase začne v blízké budoucnosti trvale růst. Mezinárodní obchod však není to jediné, na čem záleží. Rusko hodlá prohloubit vědeckou, technologickou, kulturní, humanitární a sportovní spolupráci na základě rovnosti a respektu k partnerům. Naše země bude zároveň usilovat o to, aby byla ve všech těchto oblastech odpovědným lídrem. Druhým principem našeho dlouhodobého rozvoje je naše závislost na podnikatelských svobodách. Každá soukromá iniciativa zaměřená na prospěch Ruska musí získat maximální podporu a prostor pro realizaci. Pandemie a současné události potvrdily, jak důležitá je v ekonomice flexibilita a svoboda.

Právě soukromé podnikání – v náročných podmínkách a při snaze potlačit náš rozvoj jakýmkoliv prostředky – prokázalo, že je schopno konkurovat na světových trzích. Přizpůsobení se rychle se měnícímu vnějšímu prostředí jde také na úkor soukromého podnikání. Musíme zajistit dynamický hospodářský rozvoj, samozřejmě se spoléháním na soukromé podnikání. Budeme pokračovat ve snižování administrativní zátěže. Například v letech 2016 až 2018 jsme měli moratorium na plánované kontroly malých podniků. Následně byla prodloužena, a to celkem do konce roku 2022. V roce 2020 se toto moratorium vztahovalo i na střední podniky. Kromě toho se počet neplánovaných kontrol téměř zčtyřnásobil. Šli jsme však ještě dál a v březnu letošního roku jsme upustili od plánovaných kontrol všech podnikatelů bez ohledu na velikost jejich podniku s jednou podmínkou: pokud jejich činnost není spojena s vysokým rizikem poškození občanů a životního prostředí. V důsledku toho se počet plánovaných kontrol oproti loňskému roku snížil šestkrát. Proč o tom teď mluvím tak podrobně? Jde o to, že po zavedení moratoria na kontroly se počet porušení ze strany

podnikatelů – to je výsledek – nezvýšil, ale snížil, počet porušení se snížil.

To svědčí o vyspělosti a odpovědnosti ruského podnikání. Je třeba je motivovat, nikoli nutit k dodržování norem a požadavků. To znamená, že je důvod učinit další zásadní krok vpřed: trvale, natrvalo upustit od většiny kontrol všech ruských podniků, jejichž činnost není spojena s vysokým rizikem poškození. Už dávno je každému jasné, že není třeba každého kontrolovat. Přístup orientovaný na riziko by měl fungovat. Žádám vládu, aby v nadcházejících měsících definovala konkrétní parametry této reformy. A zde je další velmi citlivá otázka pro podniky, která je dnes také otázkou naší národní bezpečnosti a ekonomické udržitelnosti. Abychom omezili a minimalizovali nejruznější zneužívání a mezery pro nátlak na podnikatele, důsledně odstraňujeme nejasná ustanovení trestního zákona o tzv. ekonomickém corpus delicti. V březnu jsme podepsali zákon, který umožňuje zahájit trestní řízení proti podnikatelům za daňové delikty pouze na základě podání finančního úřadu – a ne jiným způsobem. V blízké budoucnosti by měl být přijat návrh zákona, který zkrátí promlčecí lhůtu u daňových trestných činů a odmítne zahájit trestní řízení po úplném zaplacení daňových nedoplatků. Celkově je třeba k dekriminalizaci řady tzv. hospodářských trestných činů přistupovat opatrně, ale důkladně.

Například ty, které se týkají práce bez licence nebo akreditace. To je nyní velmi choulostivá otázka, například kvůli nelegitimnímu chování našich západních partnerů, kteří odmítají tyto licence udělovat. V takových případech by naše státní orgány neměly, jak se říká, vlastníma rukama podržovat ruský byznys trestnímu právu, i když naši podnikatelé za to ve skutečnosti nemohou. Víte, co mám na mysli. Ti, kteří pracují v malém podniku, to velmi dobře chápou. Licence vypršela, naši západní partneři ji neprodlouží, co mohou dělat? Měli by ukončit činnost? Ať už je to jakkoli, cesta funguje. Je samozřejmě nutné udržet vše pod kontrolou státu, ale nebránit jim v práci. Kromě toho jsme dlouho neměnili parametry definice velkých a zejména velkých škod, a to i přes kumulaci inflace. Tento nesoulad zákona s realitou života je jistě třeba napravit. Od roku 2016 do dneška se inflace kumuluje kolem 50 procent a tyto parametry se nezměnily – samozřejmě je musíme změnit. V neposlední řadě je třeba přezkoumat důvody pro uvalení vazby na podnikatele a pro prodloužení předběžného vyšetřování.

Není žádným tajemstvím, že se tato ustanovení velmi často uplatňují tam, kde to není objektivně nutné. V důsledku toho jsou podniky nuceny pozastavit svou činnost nebo ji úplně ukončit ještě v době, kdy jsou vyšetřovány. V takovém případě je kromě přímých ztrát a ztráty pozic na trhu a pracovních míst ohrožena i pověst podniků a jejich manažerů. Upozorňuji orgány činné v trestním řízení, že je třeba s touto praxí skoncovat. Žádám vládu, aby společně s Nejvyšším soudem připravila příslušné změny zákona. Žádám, aby tato práce byla provedena do 1. října tohoto roku. Kromě toho Rada bezpečnosti vydala zvláštní úkol analyzovat situace, kdy jsou trestní řízení zahájena, ale nedostanou se k soudu. Počet těchto případů v posledních letech výrazně vzrostl. Každému je jasné, co se za tím skrývá. Případy jsou často zahajovány bez dostatečných důvodů nebo jsou využívány k nátlaku na společnosti či jednotlivce. Na podzim budeme o tomto tématu jednat samostatně a přijmeme další rozhodnutí, pokud jde o legislativu a organizaci práce donucovacích orgánů. Významnou roli při vytváření moderního podnikatelského prostředí samozřejmě hrají regionální manažerské týmy.

Tradičně na Petrohradském fóru upozorňuji na regiony, které dosáhly významného pokroku v národním hodnocení investičního klimatu, které provádí Agentura pro strategické iniciativy. V první trojici došlo ke změně. K Moskvě a Tatarstánu, které nadále vedou, se letos přidala Moskevská oblast. V průběhu roku se z osmého místa dostala na první tři příčky. Na vrcholu žebříčku jsou také Tula, Nižnij Novgorod, Tumeň, Novgorod, Sachalinská oblast, Petrohrad a Baškortostán. Rád bych zvlášť zmínil regiony, které zaznamenaly největší pokrok: Kurganský kraj s nárůstem o 36 pozic, Permský a Altajský kraj s nárůstem o 26 pozic, Ingušsko s 24 pozicemi a Ivanovský kraj, který si polepšil o 17 pozic. Chci poděkovat a poblahopřát našim kolegům v regionech k této práci. A

samozřejmě federální vláda a regionální a obecní týmy musí věnovat zvláštní pozornost podpoře podnikatelských iniciativ občanů v malých městech a odlehlých obcích. Máme také úspěšné příklady. Mluvíme mimo jiné o tvorbě žádaného softwaru, o prodeji ekologicky šetrných výrobků a zboží vlastní výroby po celé zemi prostřednictvím domácích internetových platforem. Je důležité vytvořit zde nové příležitosti, zavést moderní obchodní formáty, včetně elektronických platforem, jak jsem již řekl, snížit logistické, dopravní a další náklady, včetně využití modernizovaných ruských pošt.

Musíme také pomoci zaměstnancům malých firem, samostatně výdělečně činným a začínajícím podnikatelům získat další dovednosti a kompetence. Chtěl bych požádat, aby tato opatření, která jsou zaměřena zejména na malá města, venkov a odlehlé regiony, byla zařazena jako zvláštní bod do národního projektu rozvoje malých a středních podniků. Chtěl bych se také obrátit na naše vedoucí pracovníky a majitele velkých společností, na naše velké podnikatele a manažery.

Vážení kolegové, přátelé!

Skutečný, trvalý úspěch, pocit důstojnosti a sebeúcty se dostaví pouze tehdy, když svou budoucnost a budoucnost svých dětí spojíte se svou vlastí! (Pozn. 1. prioritní řízení). S mnoha lidmi udržujeme vztahy již dlouhou dobu a znám pocity mnoha manažerů a majitelů naší společnosti. Mnohokrát jsem od vás slyšel, že podnikání je mnohem víc než jen vydělávat, a to je pravda, ale měnit život kolem sebe, přispívat k rozvoji svého rodného města, regionu a celé země je pro seberealizaci nesmírně důležité, službu lidem a společnosti nelze ničím nahradit. To je smysl života, smysl práce. Nedávné události jen potvrdily to, co jsem říkal celou dobu: spolehlivější je být doma.

Ti, kdo nechtěli slyšet tuto zřejmou zprávu, přišli na Západě o stovky milionů, ne-li miliardy dolarů, tak dopadl údajně bezpečný přístav pro kapitál. **Ještě jednou bych chtěl říci svým kolegům, včetně těch, kteří jsou v publiku, i těch, kteří tu dnes nejsou: prosím, nešlapejte na staré hrábě!** Naše země má obrovský potenciál a úkolů, které je třeba splnit, není málo. Investujte zde, investujte do vytváření nových podniků a pracovních míst, rozvíjejte infrastrukturu cestovního ruchu, podporujte školy, univerzity, zdravotnictví a sociální sféru, kulturu a sport. Víím, že to dělají mnozí, víím to – chci to jen znovu zdůraznit. Bachrušinové a Morozovové, Ščukinové a Rjabušinové, Akčurinové a Galejevové, Apanajevové a Macejevové, Mamontovové, Tretjakovové, Arsanovové,

Dadaševové a Hadžijeové tak chápali své poslání. Mnoho ruských, tatarských, burjatských, čečenských, dagestánských, jakutských, osetských, židovských, arménských a dalších kupeckých a podnikatelských rodin nezanechalo dědice a navždy se zapsalo do dějin naší země.

Mimochodem, rád bych zdůraznil ještě něco. Pro dědice, možné dědice kapitálu, nikdo neví, co je důležitější: zda peníze a majetek, které zdědili, nebo dobré jméno jejich předků a služba vlasti. Nikdo to nepromarní, omluvte můj francouzský přízvuk, nikdo to nepropije. A co zůstane budoucím generacím dědiců, jejich dobré jméno jim zůstane navždy. A určitě je bude provázet celým životem, z generace na generaci, bude jim pomáhat, podporovat je v životě, učiní je silnějšími než peníze, které mohou zdědit, nebo majetek.

Vážení kolegové!

Třetím principem našeho dlouhodobého rozvoje je odpovědná a vyvážená makroekonomická politika. Právě tato politika nám do značné míry umožnila odolat bezprecedentnímu tlaku sankcí. Opakuji však, že tato politika je pro nás důležitá nejen jako reakce na současné výzvy, ale i z dlouhodobého hlediska. Nebudeme opakovat neblahé zkušenosti našich západních kolegů, kteří rozpoutali inflační spirálu a rozvrátili rovnováhu svých financí. Naším cílem je stabilní rozvoj ekonomiky v následujících letech, snížení inflačního zatížení občanů a podniků a dosažení našeho inflačního cíle ve výši čtyř procent ve střednědobém a dlouhodobém horizontu.

Málem jsem začal s inflací a chtěl jsem to říct i teď: čtyři procenta jsou naším zbývajícím cílem. Již jsem pověřil vládu, aby připravila návrhy nových rozpočtových pravidel. Měly by zajistit předvídatelnost fiskální politiky a vytvořit podmínky pro co nejlepší využití zahraniční hospodářské situace. To vše je nutné pro posílení základů hospodářského růstu, řešení problémů infrastruktury a technologií, což je základem pro zlepšení blahobytu občanů. Ano, některé světové rezervní měny jsou nyní sebevražedné, to je jasné, každopádně jejich sebevražedné tendence jsou evidentní.

Samozřejmě nemá smysl jimi dnes "sterilizovat" naši peněžní zásobu. **Hlavní zásada - utrácet na základě toho, kolik jsme vydělali - však zůstává a nikdo ji nezrušil. Chápeme to.** Čtvrtým principem našeho rozvoje je sociální spravedlnost. Růst hospodářství, podnikatelských iniciativ, průmyslových příležitostí a vědeckého a technologického potenciálu země musí mít silný sociální dopad. Tento vývoj musí vést ke snížení nerovnosti, nikoli k jejímu prohloubení, jak je tomu v některých jiných zemích. A upřímně řečeno, ani my nejsme mistry v těchto výzvách, zbývá nám vyřešit mnoho otázek a problémů. Snížení chudoby a nerovnosti znamená poptávku po domácích produktech, a to v celé zemi, což znamená snížení rozdílů v potenciálu regionů, vytvoření nových pracovních míst právě tam, kde jsou nejvíce potřeba, a obecně stanovení podmínek pro další hospodářský rozvoj.

Chtěl bych zdůraznit, že pozitivní vývoj reálných příjmů a snižování chudoby je hlavním ukazatelem efektivity úřadů a státu jako celku. Přes všechny objektivní potíže musíme letos dosáhnout hmatatelných výsledků a vláda si takový cíl stanovila. Opakuji, že podporujeme zejména nejzranitelnější skupiny občanů: důchodce, rodiny s dětmi a také ty, kteří se ocitli v obtížné situaci. Důchody se každoročně zvyšují tempem vyšším než inflace. V letošním roce byly dvakrát zvýšeny, z toho od 1. června o dalších deset procent. Minimální mzda byla zvýšena o deset procent, stejně jako důchody a životní náklady, které jsou spojeny s mnoha dalšími sociálními dávkami a příspěvky, a proto musí být také zvýšeny, což přímo ovlivní příjmy přibližně 15 milionů lidí. V posledních letech jsme vybudovali komplexní systém podpory pro potřebné rodiny s dětmi. Ženy mohou získat pomoc od státu od počátku těhotenství až do 17 let věku dítěte. Blahobyt a prosperita lidí jsou nejdůležitějšími faktory demografického vývoje a situace je zde vzhledem k negativním demografickým vlnám velmi obtížná. V dubnu se v Rusku narodilo méně než sto tisíc dětí, což je téměř o 13% méně než v dubnu 2020. Žádám vládu, aby průběžně sledovala vývoj dalších podpůrných opatření pro rodiny s dětmi. Musí mít kardinální charakter, který odpovídá rozsahu

extrémní demografické výzvy, jíž čelíme.

Budoucností Ruska je rodina se dvěma, třemi nebo více dětmi. Proto bychom neměli mluvit jen o přímé finanční podpoře, ale musíme se zaměřit a upravit systém zdravotní péče, vzdělávání a všech oblastí, které určují kvalitu života rodin s dětmi. To je jeden z cílů celostátní sociální iniciativy, na které společně pracují regionální týmy a ASI. Na podzim vyhodnotíme výsledky této práce a shrneme hodnocení kvality života v regionech, abychom nejlepší postupy a zkušenosti zpřístupnili v celé zemi. Dalším pátým principem, na kterém Rusko staví svou hospodářskou politiku, je rychlý rozvoj infrastruktury. Již jsme zvýšili přímé rozpočtové výdaje na posílení dopravních tepen. V příštím roce bude zahájen rozsáhlý plán výstavby a oprav podpůrné sítě federálních a regionálních silnic. Do pěti let musí být alespoň 85% její délky uvedeno do normálního stavu. Aktivně se využívá nový nástroj, jako jsou rozpočtové půjčky na infrastrukturu. Jsou vydávány na 15 let se sazbou tři procenta. Již jsem řekl, že poptávka po nich se ukázala být mnohem vyšší, než jsme původně plánovali. V regionech je mnoho dobře zavedených a slibných projektů – jejich spuštění nemůžeme odkládat. Ještě budeme přemýšlet, jak s tímto podpůrným opatřením naložit. Ještě včera večer jsme o tom diskutovali.

V každém případě mohu nyní říci jen to, že tento nástroj funguje spolehlivě. Samostatnou otázkou je modernizace sektoru bydlení a veřejných služeb. Nahromadilo se zde mnoho problémů. V tomto odvětví je chronicky málo investic – odhadem 4,5 bilionu rublů. Více než 40 procent sítí má být vyměněno. To má za následek nízkou účinnost a vysoké ztráty. Současně se ročně zhruba tři procenta sítí zhorší a zchátrají, zatímco maximálně dvě procenta jsou nahrazena novými, což znamená, že se problém rok od roku zhoršuje. Navrhují konsolidovat zdroje a zahájit komplexní program modernizace sektoru bydlení a veřejných služeb a synchronizovat jej s dalšími plány na rozvoj infrastruktury a investiční opravy bytového fondu. Cílem je zásadně změnit situaci a důsledně snižovat podíl zastaralých sítí, stejně jako to děláme přesídlováním zchátralých domů a opravami silnic. O otázkách bydlení a stavebnictví budeme s guvernéry podrobně diskutovat na zasedání předsednictva Státní rady příští týden. Kromě toho navrhují navýšení prostředků na projekty, které mají vytvořit příjemné městské prostředí v malých městech a historických sídlech. Tento program se nám osvědčil. Navrhují vyčlenit na tyto účely v letech 2023-2024 dalších deset miliard rublů ročně. Další prostředky budou přiděleny na obnovu měst na Dálném východě.

Žádám vládu, aby na to vyčlenila zvláštní limity v rámci rozpočtových půjček na infrastrukturu a modernizaci sektoru bydlení a veřejných služeb, jakož i dalších rozvojových programů. Bezpodmínečnou prioritou je pro nás komplexní rozvoj venkovských oblastí. Lidé pracující na venkově, kteří žijí zemi a, jak nyní vidíme, značnou část světa, musí žít v pohodlných a důstojných podmínkách. V této souvislosti žádám vládu, aby na základní program vyčlenila další finanční prostředky. Finančním zdrojem se zde mohou stát vývozní cla z prodeje zemědělských produktů. Jedná se o trvalý zdroj. Samozřejmě může kolísat, ale bude trvalá. Zároveň bych navrhoval rozšířit programy na obnovu a modernizaci venkovských kulturních domů, regionálních a městských divadel a muzeí, a to tak, že v letech 2023 a 2024 vyčleníme na tyto účely po šesti miliardách rublů. To, co jsem právě řekl v oblasti kultury, je pro lidi nesmírně náročné a důležité. Dovolte mi uvést zcela nedávný příklad: při slavnostním předávání medailí Hrdiny práce jeden z jejich nositelů, Vladimir Afrikanovič Michajlov z Jakutska, přímo požádal o pomoc při výstavbě kulturního centra ve své rodné vesnici. Samozřejmě to určitě uděláme. Ale skutečnost, že se o něm mluví na všech úrovních, ukazuje, že je po finanční pomoci velká poptávka. Udělám také malou odbočku, která je vhodná právě teď, na začátku léta, tradičního období dovolených v Rusku.

Každoročně přibývá turistů, kteří vyhledávají nejkrásnější přírodní místa naší země: národní parky, přírodní rezervace, přírodní rezervace. Odhaduje se, že v letošním roce přesáhne příliv turistů 12 milionů osob. Je důležité, aby státní orgány, podnikatelé i turisté věděli, co je v těchto územích povoleno a co ne, kde se mohou stavět turistická zařízení a kde je to přísně zakázáno, kde to vytváří

rizika pro jedinečné a citlivé ekosystémy. Státní дума již projednává návrh zákona, jehož cílem je regulovat cestovní ruch ve zvláště chráněných oblastech a vytvořit pro tyto aktivity civilizovaný rámec. V této souvislosti bych rád upozornil na následující: všechna rozhodnutí, která zde přijímáme, musí být promyšlená a zvážena, musíme je brát vážně. Rád bych se zmínil zejména o úkolu zachránit a uchovat jezero Bajkal. Zejména na něj je zaměřen unikátní projekt rozvoje bajkalského městského komplexu, který se musí stát vzorem promyšleného, ekologicky orientovaného řízení. Úkolem je nejen odstranit nahromaděné škody na přírodě způsobené činností Bajkalské celulózky a papírny, ale také přivést město na zásadně jinou úroveň života a učinit z něj vizitku ruské ekoturistiky. Projekt musí být realizován s využitím nejmodernějších technologií a ekologicky šetrných zdrojů energie.

Obecně budeme rozvíjet čisté technologie, abychom dosáhli našich cílů ekologické modernizace našich podniků a snížili škodlivé emise do ovzduší, zejména ve velkých průmyslových centrech. **Budeme také pokračovat v práci na projektech cirkulární ekonomiky, ekologických projektech a ochraně klimatu, jak jsem podrobně popsal na fóru v loňském roce.** V tomto ohledu je šestým, podle mého názoru průřezovým, jednotícím principem naší rozvojové práce dosažení skutečné technologické suverenity, vytvoření uceleného systému hospodářského rozvoje, který je v případě kritických komponent nezávislý na zahraničních institucích. Musíme vybudovat všechny sféry života na kvalitativně nové technologické úrovni a zároveň nebýt jen uživateli cizích řešení, ale mít technologické klíče k vytváření zboží a služeb nové generace. V posledních letech jsme věnovali velkou pozornost náhradě dovozu, dosáhli jsme úspěchů v řadě oblastí: v zemědělství, při výrobě léků, zdravotnického vybavení, v obranném průmyslu a v řadě dalších oblastí.

Ale – a to bych chtěl zdůraznit – ve společnosti o tom vedeme mnoho diskusí, náhrada dovozu není všelék, není to radikální řešení. Pokud budeme pouze opakovat ostatní, pokud se budeme snažit nahradit cizí výrobky, i když se jedná o nejkvalitnější kopie, pak riskujeme, že nás doženou, zatímco my musíme být o krok napřed, vytvářet vlastní konkurenceschopné technologie, výrobky a služby, které se mohou stát novými světovými standardy. Dovolte mi připomenout, že Sergej Pavlovič Koroljov nešel cestou kopírování a částečného vylepšování ukořistěné raketové techniky, ale pohlédl do budoucnosti a navrhl unikátní schéma balíčku pro stavbu rakety R-7, otevřel lidstvu cestu do vesmíru, vlastně nastavil standard pro celý svět, a to na desítky let dopředu. Zakladatelé mnoha

sovětských vědeckých programů pracovali aktivně právě tímto způsobem a dnes, opírajíce se o tyto základy, naši konstruktéři důstojně kráčí vpřed. Díky nim má Rusko hypersonické zbraně, které nemají ve světě obdoby. Rosatom má vedoucí postavení v oblasti jaderných technologií a vyvíjí flotilu jaderných ledoborců. Mnohá ruská řešení v oblasti umělé inteligence a zpracování velkých objemů dat jsou nejlepší na světě. Technologický vývoj je opět průřezovým trendem, který bude určovat nejen současné desetiletí, ale celé 21. století. **Tématem budování nové technologické ekonomiky - technoekonomiky - se budeme podrobně zabývat na příštím zasedání Rady pro strategický rozvoj.** Témat k diskusi a především k manažerským rozhodnutím je mnoho.

Mám na mysli rozvoj inženýrského vzdělávání a přenos vědeckého vývoje do reálné ekonomiky, poskytování finančních zdrojů rychle rostoucím technologicky vyspělým společnostem. Budeme také diskutovat o vývoji end-to-end technologií a o průběhu projektů digitální transformace v některých odvětvích. Dovolte mi zdůraznit, že samozřejmě není možné vyrobit všechno a všechno a není to ani nutné. Potřebujeme však mít k dispozici všechny důležité technologie, abychom mohli v případě potřeby v krátké době zavést vlastní výrobu jakéhokoli výrobku. To jsme také udělali, když jsme rychle zajistili výrobu vakcín proti koronaviru a nyní jsme uvedli na trh mnoho dalších produktů a služeb. Například poté, co bezohlední partneři společnosti KAMAZ opustili ruský trh, jejich místo nyní zaujímají domácí společnosti.

A to hovoříme o dodávkách komponentů nejen pro tradiční modely závodu, ale také pro perspektivní řady – dálková, dopravní a těžká vozidla. Rád bych se také zmínil o platebním systému Mir, který na domácím trhu úspěšně nahradil Visa a MasterCard a nyní rozšiřuje svou geografickou působnost a postupně získává mezinárodní uznání. Dalším příkladem jsou Petrohradské traktorové závody. Její bývalý zahraniční partner odmítl prodávat motory a poskytovat záruční servis. Komu pomohl? Motoráři z Jaroslavl a Tutajeva: začali dodávat své motory. Výsledkem je, že výroba zemědělských strojů v Petrohradském traktorovém závodě v březnu až dubnu letošního roku byla pro podnik rekordní – ne pokles, ale rekordní nárůst. Jsem si jistý, že těchto pozitivních postupů a úspěšných příběhů bude přibývat.

Opakuji: Rusko má lidské, vědecké a technologické rezervy, aby zvládlo výroby, po kterých je nyní velká poptávka, včetně vybavení domácností a staveb, průmyslového vybavení a vybavení služeb. Dnešním úkolem je v krátké době zvýšit kapacitu a zřídit potřebné linky. A jednou z klíčových otázek je komfortní prostředí pro podniky a dostupnost připravených výrobních míst. Žádám vládu, aby do podzimu předložila klíčové parametry nového způsobu fungování průmyslových klastrů. Co je zde důležité? První je financování. Projekty zahájené v těchto seskupeních musí získat dlouhodobý, cenově dostupný úvěr na dobu až deseti let a s roční úrokovou sazbou nejvýše sedm procent v rublech. O všech těchto otázkách jsme diskutovali, a to i s naším hospodářským blokem. Všichni souhlasí a my to uděláme.

Druhým důvodem je zdanění. V clusterech je nutné zajistit nízkou úroveň předpokládaných daní, včetně pojistného. Třetí věcí je podpora výroby v počáteční, rané fázi, vytvoření balíčku zakázek, včetně poskytování dotací na nákup hotových výrobků těchto podniků. Tato otázka není jednoduchá, ale myslím, že dotace budou potřeba. Jsou potřebné k zajištění trhu. Měli bychom na tom v klidu pracovat. Za čtvrté, potřebujeme zjednodušenou administrativu, včetně minimálních nebo žádných kontrol, a pohodlnou daňovou a celní kontrolu pro podniky. Za páté, a to je možná nejdůležitější, musíme vytvořit mechanismy, které zaručí dlouhodobou poptávku po nových inovativních produktech, které právě vstupují na trh. Chtěl bych vládu upozornit na to, že toto preferenční zacházení a příslušné průmyslové klastry musí být zahájeny již 1. ledna 2023. K tomu bych chtěl říci následující. Nová i stávající místa průmyslového růstu by měla přitahovat malé podniky, vtahovat je do svého oběhu.

Zároveň je pro podnikatele, pro malé organizace důležité vidět horizont, pochopit perspektivu. V této

souvislosti bych samozřejmě požádal vládu, aby společně s Federální korporací pro rozvoj malého a středního podnikání a našimi velkými podniky spustila nástroj pro dlouhodobé dohody mezi podniky se státní účastí a malými a středními podniky. Tímto způsobem bude poptávka po výrobcích těchto společností zajištěna na několik let dopředu a dodavatelé se budou moci s důvěrou zavázat k vytvoření nové nebo rozšíření stávající výroby, aby tuto objednávku uspokojili. Rád bych dodal, že jsme již výrazně zkrátili dobu potřebnou k výstavbě průmyslových zařízení a odstranili zbytečně zatěžující postupy, ale stále je co zlepšovat a co zlepšovat. Například vybudování výrobních zařízení od nuly stále trvá jeden a půl až tři roky a vysoké úvěrové sazby stále brzdí nákup hotových prostor. V této souvislosti navrhuji zavést zásadně nový nástroj – průmyslové hypotéky – který by umožnil domácím podnikům rychle zavést potřebné produkty. Mám na mysli zvýhodněné dlouhodobé půjčky s pětiprocentní roční úrokovou sazbou. Podniky, které plánují nákup hotových ploch pro výrobu, budou mít nárok na tyto půjčky. Žádám vládu, aby neprodleně dojednala všechny podrobnosti s bankovním sektorem Ruska tak, aby systém průmyslových hypoték začal v blízké budoucnosti fungovat v plné míře.

Vážení přátelé!

Rychlost a rozsah změn v globální ekonomice, financích a mezinárodních vztazích roste. Odmítání globalizace ve prospěch multipolárního modelu růstu je stále zřetelnější. **Formování, zrod Nového světového řádu je samozřejmě obtížný proces.** Stále budeme čelit mnoha výzvám, rizikům a faktorům, které je dnes obtížné předpokládat a předvídat. Je však zřejmé, že obsahová pravidla **Nového světového řádu budou určovat silné, suverénní státy** – ty, které se nepohybují po trajektorii, již určil někdo jiný. Pouze silné a suverénní státy mají v tomto znovu vznikajícím světovém řádu slovo, jinak jsou odsouzeny stát se nebo zůstat bezmocnou kolonií. Je třeba se snažit jít kupředu, měnit se, cítit **Dech doby (pozn. ruská varianta teze Zeitgeist)** a projevit k tomu národní vůli a odhodlání. Rusko vstupuje do nadcházející éry jako silná suverénní země. Určitě využijeme obrovské nové možnosti, které nám čas otevřel, a staneme se ještě silnějšími.

Děkuji vám za pozornost.

Překlad pro AERONET.NEWS: -VK-

Konceptuální nálož od šéfa Kremlu je zásadním studijním materiálem geopolitiky a globalizace

V projevu Vladimira Putina se ale objevil opravdu zásadní konceptuální materiál. Hovořil o tom, že jedinou nadějí na budoucnost a přežití Ruska je proces, kdy se podaří děti napojit na ruskou vlast. Jinými slovy, aby ruské děti na 1. prioritě a v útlém věku se připoutaly k vlasti. Ano, konečně slyšíte tento koncept nejen ode mně z mých pátečních pořadů na SVCS, ale teď to slyšíte i od Vladimira Putina.

Další mohutnou náloží byla Putinova zmínka o tzv. Dechu doby, což je ruský koncept a obdoba německého hegelovského konceptu Zeitgeist, tedy ducha času, který nutí lidstvo neustále a pořád dokola opakovat svoji historii, dokud se lidstvo ze svých chyb nepoučí. Ruský koncept Dechu času, resp. doby je v podstatě identický, je to koncept převzatý od Hegela do ruské literatury a lehce poupravený ve smyslu *vdechnutí* nových myšlenek člověku s příchodem *Nového času, resp. řádu*. A právě o Novém času Vladimir Putin dále hovořil. Doslova mluvil o tom, že právě teď se ukotvuje Nový světový řád a hroutí se unipolární ukotvení světové moci, v jejímž čele stály USA.

Diskusní panel SPIEF 2022

Ovšem pozornému divákovi neuniklo, že Vladimir Putin se několikrát po sobě zmínil o svém vystoupení na fóru Klause Schwaba v Davosu. Vladimir Putin v dávné minulosti patřil do Schwabova elitního klubu *The Young Global Leaders of The World Economic Forum*. A trochu mně zamrazilo, když ke konci projevu, když Vladimir Putin hovořil o domácím rozvoji Ruska, začal zmiňovat důraz na digitální věk, digitální ekonomiku, digitální tržiště a dokonce *cirkulární (resp. v cyklu uzavřené) ekonomiku*, což je teze pocházející z knihy Klause Schwaba 4. průmyslová revoluce.

Výroky mně utvrdily v tom, že Ruský židovský kongres pojede v Rusku některé prvky Globálního resetu Klause Schwaba, minimálně ty, které se týkají *Total Control* skrze vakcinační mandáty, digitální ekonomiku, bezhotovostní společnost, cirkulární ekonomiku a uvolňování globálních trhů. To potvrdil Vladimir Putin zcela jasně, když prohlásil, že Rusko se rozhodně nikdy nebude uzavírat a izolovat, naopak se bude spojovat s celým světem v globální struktuře a s každým, kdo o to bude stát. Podle Putina to je celý normální svět, s výjimkou kolabujícího Západu, který se hroutí sám do sebe. Celý projev Vladimira Putina je konceptuální nálož, kterou je potřeba dobře nastudovat a věřím, že video a překlad vám pomůže prohloubit obzory konceptuálních procesů řízení.

-VK-

Šéfredaktor AE News

[ZDROJ](#)